

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.623/2020/5.

A tanács tagjai: Tóth Kincső a tanács elnöke
. Szilas Judit előadó bíró
. Bögös Fruzsina bíró

A felperes: Felperes
(cím)

A felperes képviselője: Tálosi Adrienn ügyvéd
(cím)

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)

Az alperes képviselője: Dudás, Hargitai, Zavodnyik Ügyvédi Iroda
. Dudás Gábor János ügyvéd
(cím)

A per tárgya: adatvédelmi ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes
A felülvizgálni kért jogerős határozat: övárosi Törvényszék
105.K.700.494/2019/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.494/2019/9. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] **D.M.** országgyűlési képviselő (a továbbiakban: D. M.) az alperesnél panaszt terjesztett elő, mert a felperes által üzemeltetett www.origo.hu <<http://www.origo.hu>> internetes portálon 2019. február 12. és 13. napján két cikk jelent meg, amelyben nyilvánosságra hozták, hogy a korábbiakban VIP belépőt igényelt a Magyar Honvédség Egészségügyi Központba. A portál nyilvánosságra hozta a beadott igénylő lap szkennelt változatát is, amelyen a neven kívül az egyéb személyes adatok kitakarásra kerültek.
- [2] Az alperes 2019. május 24. napján adatvédelmi hatósági eljárást indított és az adatszolgáltatásra történt eredménytelen felhívást követően a 2019. szeptember 10-én kelt NAIH/2019/2485/17. számú végzésében a felperest 200.000 forint eljárási bírság megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felperes a felhívásában foglaltak teljesítésének elmulasztásával az együttműködési és adatszolgáltatási kötelezettségét felróható módon megszegte, érdemben akadályozta a tényállás teljes felderítése érdekében végzett eljárási tevékenységét, hivatkozva az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 6. § (1)-(3) bekezdéseiben, 62. § (1) bekezdésében, 64. § (2) bekezdésében, 65. § (1)-(2) bekezdéseiben, 66. § (3) bekezdésében, 77. §-ban, 103. § (1) bekezdésében, 105. § (1)-(2) bekezdéseiben, az információs és önrendelkezési jogról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdésében és a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 EU rendelet (a továbbiakban: GDPR) 31. cikkben és 58. cikk (1) bekezdésében foglaltakra.

A kereseti kérelem és az alperesi védírat

- [3] A felperes keresetében elsődlegesen a végzés megsemmisítését, másodlagosan annak megváltoztatásával a kiszabott bírság mérséklését kérte. A kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv.) 12/A. §-ában és az Ákr. 77. §-ában foglaltakra utalva arra hivatkozott, hogy a Kkv. fenti rendelkezései alapján a bírság kiszabása jogszerűtlen volt, mert az intézkedést megelőzően nem kapott ismételt felhívást, és a bírság mértéke is jelentősen eltúlzott. Azzal is érvelt, hogy a korábbiakban a kötelezettségeinek minden esetben határidőben eleget tett és az alperessel együtt kívánt működni, továbbá az eljárás akadályozását semmilyen módon nem kívánta.
- [4] Az alperes a védíratában a végzésében foglalt indokait fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában megállapította, hogy az alperes a felperest az eljárás során 16. sorszámú végzésével 10 napos teljesítési határidő mellett nyilatkozattételre hívta fel, melynek nem tett eleget. Az Ákr. 64. § (2) bekezdésében és 105. § (2) bekezdésében foglaltakat felhívva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felhívásban foglaltak nem teljesítésével a felperes részéről a nyilatkozattétel körében a mulasztás tényszerűen megvalósult, így az eljárási bírság kiszabására jogszerűen került sor.
- [6] Hangsúlyozta, hogy az eljárási bírság kiszabása esetén a Kkv. 12/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés nem alkalmazható, mivel az az anyagi jogszabályok megsértése esetén kiszabandó első bírságra vonatkozik. Jelen esetben a felperes az eljárásjogi szabályokat sértette meg, és annak nem teljesítése már első alkalommal is megvalósította a hatósági eljárás akadályozását, illetőleg annak elhúzódtásához vezetett. Alaptalannak tartotta a felperes azon kifogását is, miszerint ismételt felhívást a bírság kiszabása előtt nem kapott, figyelemmel arra, hogy az alperes nyilatkozattételre történő felhívó végzése a nyilatkozattétel megtagadásának és az eljárási bírság kiszabásának

lehetőségét egyaránt részletesen tartalmazta.

- [7] Kifejtette, hogy a kiszabott bírság mértéke is jogszerű, mivel a végzésből a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, annak okszerűsége is kitűnik és az a felperes 2018. évi konszolidált éves beszámolója szerinti nettó árbevételéhez képest sem tekinthető eltűzottnak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az alperes végzésének megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Kkv. 12/A. §-át és az Ákr. 77. § (1)-(3) bekezdéseit, mivel a mulasztás miatt elsődlegesen vele szemben figyelmeztetést kellett volna alkalmazni, és a kiszabott bírság a mulasztásával, illetve az eset összes körülményeivel nem áll arányban.
- [9] A keresetében foglaltakkal egyezően arra is hivatkozott, hogy a pénzbírság kiszabását megelőzően nem kapott ismételt felhívást, a hatósággal mindenben együtt kívánt működni, semmilyen módon nem kívánta az eljárás akadályozását, a mulasztás súlya pedig rendkívül csekély. Arra is utalt, hogy más eljárásokban a kötelezettségeinek minden esetben határidőben eleget tett, az eljárás elhúzódását nem kívánta.
- [10] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályban történő fenntartását kérte, kiemelve, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben alkalmazandó hatályos jogszabályi rendelkezéseket helytállóan értelmezve hozta meg döntését, és a felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a keresetében foglalt indokait ismételte meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése mentén alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [13] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból érdemben helytálló következtetésre jutott a közigazgatási végzés jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [14] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen azzal érvelt, hogy a Kkv. 12/A. § alkalmazásával bírság kiszabására nem kerülhetett volna sor, figyelemmel arra, hogy a korábbiakban vele szemben jogsértés megállapítására nem került sor. A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen állapította meg, miszerint a Kkv. 2019. december 31. napjával hatályon kívül helyezett, de jelen ügyben még alkalmazandó 12/A. § (1) bekezdése a perbeli esetben nem volt alkalmazható, mivel a felperes szankcionálására eljárási mulasztás miatt került sor. A Kkv. 12/A. § (1) bekezdése korábbi szabályozásával a jogalkotó célja az volt, hogy a kis- és középvállalkozások esetén első alkalommal elkövetett szabályszegés alkalmával vagyoni hátránnyal járó szankció kiszabására ne kerüljön sor, az e vállalkozások gazdálkodásában negatív következményt ne eredményezzen. Ugyanakkor e jogszabályhely kizárólag az anyagi jogi jogszabályban előírt valamely kötelezettség elmulasztása miatt kiszabott bírság lehetőségére, mint szankcióra vonatkozott - mely jól látható a (2) bekezdés kedvezményt kizáró szabályai alapján -, így a jogszabály erre történő kifejezett hivatkozása hiányában a közigazgatási eljárás során megvalósított eljárási szabálysértésekre nem terjedt ki.
- [15] A Kúria a peradatok alapján megállapította, hogy a felperes az adatközlésre felhívó végzést 2019.

július 22. napján átvette, azonban az abban foglaltaknak sem a 10 napos teljesítési határidő lejártáig, azaz 2019. augusztus 1. napjáig, sem az alperesi hatóság végzésének meghozataláig nem tett eleget. A felperes ezen mulasztásával a tényállás tisztázását jelentősen akadályozta, mivel kizárólag tőle beszerezhető és a tényfeltáráshoz alapvetően hiányzó adat kiadásában késlekedett, amely az eljárás elhúzódását eredményezte. Mindebből következően vele szemben szankció alkalmazására nem az esetlegesen megállapítandó anyagi jogszabálysértés, hanem a tényállás feltárása érdekében tett hatósági eljárási cselekmény akadályozása miatt került sor.

- [16] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy miután az alperes nyilatkozattételre felhívó végzése a nyilatkozattétel Infotv.-ben foglaltak szerinti megtagadásának és a nyilatkozattétel elmulasztásának esetére az eljárási bírság kiszabásának lehetőségét egyaránt részletesen tartalmazta, az alperesnek a bírság szankció alkalmazását megelőzően a felperest nem kellett ismételtlen a nyilatkozattétel teljesítésére felhívnia, illetőleg a bírság kiszabásának lehetőségére ismételtlen figyelmeztetnie. Ilyen jogszabályt egyébként a felperes sem tudott megjelölni.
- [17] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul érvelt azzal is, hogy az alperessel együtt kívánt működni az eljárás során, az eljárás akadályozását nem kívánta, ezért a mulasztás súlya rendkívül csekély, a kiszabott bírság összege pedig a jogsértéssel nem áll arányban. A Kúria utal arra, hogy a felperes az adatszolgáltatási kötelezettsége elmulasztásával az alperes eljárását nyilvánvalóan akadályozta, így e körben az ezzel ellentétes nyilatkozata, illetőleg szándéka relevanciával nem bír, és a mulasztása csekélynek sem tekinthető a [15] bekezdésben foglaltak miatt.
- [18] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá a bírság összege tekintetében arra, hogy az alperes végzése tartalmazta azokat a mérlegelés alapjául szolgáló szempontokat és körülményeket, amelyek a bírság kiszabásánál relevanciával bírnak, beleértve a felperes megelőző évi beszámoló alapján megállapítható nettó árbevételét is. A fentiek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes végzése a bírság kiszabása és összege tekintetében egyaránt jogszerű. A mérlegelési tevékenység helyességét felperes konkrétan nem tudta vitatni, kellő indokolás mellett annak felülmérlegelésére nem volt indok.
- [19] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [20] *A kis- és középvállalkozásokkal szemben első esetben előforduló jogsértés esetén a bírság kiszabása helyett figyelmeztetés alkalmazására vonatkozó, törvényben biztosított kedvezmény az anyagi jogszabálysértés megvalósítása miatt kiszabott bírságra vonatkozik, az az eljárási kötelezettségek elmulasztása esetén alkalmazott eljárási bírságra nem vonatkoztatható.*
- [21] *Amennyiben a fél mulasztása mint eljárási szabályszegés megállapítható és az az eljárás elhúzódásához vezet, a hatóság részéről a bírság kiszabása jogszerű.*

Záró rész

- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.
- [23] A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Kp. 35. § (1) bekezdése mentén alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján.
- [24] A felperes köteles megfizetni az államnak az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati illetéket.

Budapest, 2021. január 6.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró